

I. világháborús emlékmű

A hősi halottak emlékének ápolását, már a háború alatt több rendelet szabályozta, melyeket a belügyminiszter 1922-ben újból megerősített. Ezek szerint minden település köteles volt emlékművet állítani, így Bátaszék is. Ennek létrehozásával 1921 végén kezdtek foglalkozni. Első tervek alapján szobor készült volna. Ehhez, költségvetési ajánlatot Somogyi Sándor budapesti képzőművésztől kértek. A várható nagy anyagi kiadások miatt azonban a képviselő-testület végül emlékoszlop állítását határozta el. Ebben a döntésben szerepet játszott az országos bizottság sürgetése is, mely az ügymenet meggyorsítása érdekében Schaffner Béla nyugalmazott huszárcapitányt küldte a helyszínre. A 4m magas emlékoszlop helyéül a templomkert északnyugati részét jelölték ki. Elkészítését Müller Tiborra bízták, aki munkájáért 350000 koronát kapott. Anyaga mészkő, melyre aranyozott betűkkel írták rá az áldozatok nevét, valamint egy idézetet Bodnár István szekszárdi költőtől.

„Hőseink, mégsem volt hasztalan a ti. harcotok.
Össze, itt ez hozta egy dobogásra szívünk!
Éltek itt -bennünk mind, áldjuk szép hősi erénytek.
S tudjuk, ha- követünk: nagy lesz a haza megint.”

Az emlékoszlop átadása 1923. szeptember 23-án volt. A felszenteléssel egybekötött ünnepségre fellobogózták a házakat, kivonult valamennyi egyesület, a közösség aprajánagyja. Az ünnepségen megjelent a kormányzó képviselőjében Soós Károly altábornagy, valamint Szekszádról Vendl István polgármester.

A halotti anyakönyvek tanúsága szerint a háború első bátaszéki áldozata Kliebert János közlegény volt. A Sabac melletti ütközetben esett el 1914. augusztus 15-én. Őt még közel kétszázan követték a sírba fronton, fogolytáborban vagy a kórházban vesztve életüket. Neveik átolvasása azt bizonyítja, hogy a település valamennyi vallási és nemzetiségi csoportja részesedett a tragikus teherből. A hősi halottak emlékét őrzi ez az I. világháborús emlékmű.

